

Indien och ayurvedan räddade Ann-Louise när svensk sjukvård misslyckats

Av Anna Bohlmark, 20 nov 2013

Anna Böhlmarks berättelse om Ann-Louise är ett hårresande exempel på när svensk sjukvård misslyckas. Ann-Louise blev felbehandlad för 27 år sedan, och sedan dess har hennes liv varit en kamp för rätt till vård. Det var inte förrän hon hamnade utomlands som hennes lidande fick lindring. Trots över fyrtio operationer, har Ann-Louise aldrig gett upp hoppet, utan är ett starkt exempel på en människa som fortsätter att kämpa vidare för sin överlevnad. För ännu är inte gåtan om grundorsaken till besvären löst.

När min mormor dog i våras, började jag verkligen ifrågasätta empatin inom den svenska sjukvården. Inte bara hade hon ramlat och brutit benet på demensboendet där hon vårdades, trots att hon redan ramlat flera gånger tidigare. Till råga på det hade ingen sett den bedövande smärta hon legat med i tre dagar, ingen hade hört hennes klagande, ingen hade känt efter hur hon mådde. Min moster, som var på besök två dagar senare, var den som upptäckte benbrottet, och då var det för sent. Dagen efter dog min stackars mormor.

Min mormors historia är en bland tusentals av de som kan och bör berättas.

Fallet Ann-Louise

Bland dessa utmärker sig historien om Ann-Louise Östenson speciellt när det gäller den avsaknad av empati och förståelse som den svenska läkarkåren uppvisat mot henne i snart trettio års tid. Inte bara: de har helt enkelt slängt ut henne, utan rätt till ytterligare vård, trots den kroppsligt svåra situation hon befinner sig i.

På grund av en felbehandling vid ett svenskt sjukhus för 26 år sedan, tvingas Ann-Louise titta tillbaka på sitt liv som varit fyllt av något de flesta drömmer mardrömmar om. En gynekologisk undersökning utan skyddshandskar gav upphov till vad sedan skulle förorsaka hennes tragiska sjukdomshistoria bestående av ett 40-talet operationer:

alla bortopererade tänder, svåra problem med matsmältningssystemet, bortopererad galla och livmoder, ihopväxta tarmar, blindtarm som ligger på vänster sida... listan kan göras hur lång som helst.

Trots sina många smärtsamma år av lidande, gav hon dock aldrig upp kampen för rätt till vård. Ann-Louises liv fick en ny mening när hon hamnade i Indien, på en välkänd Ayurvedisk klinik. Där blev hon bemött utav kärleksfulla, medkännande människor som gjorde allt i sin väg för att hjälpa henne att bli bättre. Inte bara det kroppsliga läkte, även hennes mentala fick sig en riktig skjuts i rätt riktning. Efter fyra och en halv månad vid centret i Kerala, kände hon sig som en ny människa. Hon hade en ny syn på livet, en mer positiv sådan. En tro hade nu fötts, tron på det goda, tron på att det goda kan vinna.

Svenska sjukvården ordinerade Ann-Louise oerhörda mängder Kaliumdropp, vilket ledde till att hon på två månader ökade 30 kilo i vikt. Som konsekvens led hon av hjärtsvikt, njursvikt, urinförgiftning.

Ann-Loise vill nu sprida sin historia till flera människor, för att empati och medmänsklighet, även inom den svenska sjukvårdens gränser, ska få dominera sjukvårdsarenan. I Sveriges avlånga land har vi fullt med godhjärtade människor, som skulle behöva få mer utrymme i den offentliga sektorn. Som det ser ut idag följer många anställda regler, lagar, sina arbetstider, sitt schema för att få sin lön, sina kaffepauser. Men det de verkligen anställts för (eller?) glöms ofta bort. Sjukvården är väl ändå den sektor där principer som medkännande, empati, vänlighet, generositet och öppenhet borde gälla!

Idag har Ann-Louise överlämnats totalt åt sitt eget öde i kampen för rätt till vård. Trots att Sverige anses som ett rikt land där alla ska ha rätt till vård enligt lagen, tvingas Ann-Louise ligga vaken på nätterna för att magen smärtar. Hennes inälvor har växt ihop vilket stryper blodförlöpp, matsmältningskanaler och syretillförsel i hela kroppen. Hennes symtom tyder på att vagusnerven tycks vara inblandad, då hon lider av andningssvårigheter, plötsliga svimningar, avsaknad av matsmältningsmotoriken (vilket gör att hon inte kan äta annat än några teskedar soppliknande föda om dan), pulsrusningar samt flertalet blodproppar.

När det var som värst hade Ann-Louise omänskliga smärtor i hela buken och ett bortdomnat underliv.

För flera år sedan ville läkarna vid ett sjukhus i Stockholm sätta in en pacemaker för att få bukt på problemet med pulsrusningarna. Ann-Louise satte sig för första gången emot en hel doktorkårs beslut: för henne betydde

Vätskan i kroppen minskade snabbt efter operation i Indien. Man hittade en infekterad härd som man lyckades bli av med tack vare ayurvediska behandlingar. Till höger ser man det nya hopp som väckts i Ann-Louise ögon.

det ännu en i en hel lång rad av felbehandlingar. Orsaken till problemen satt inte i hjärtat, de satt i magen.

”De enda som genom alla år hjälpt mig har varit alternativbehandlarna. Om skolmedicinen hade skött sitt jobb hade jag aldrig varit sjuk idag, den orsakade allt mitt lidande och har aldrig sett till att rätta till sina misstag. Det är tack vare alternativmedicinen som jag lever idag”.

Jag önskar att den svenska sjukvården kunde se annorlunda ut än den gör idag. Min mormors och berättelsen om Ann-Louise är historier som tyvärr upprepas dagligen. Detta på grund av människors neglignens och avsaknad av empati.

Vi behöver göra detta stora samhällsproblem medvetet. Medvetet för politiker, vården, det sociala, myndigheter, men även för de vanliga människorna. För genom att börja på gräsrotsnivå kan vi nå ut även till högre instanser.

Målet är att ändra attityden inifrån, till att nå en mer mänsklig, empatisk vård som sätter människan i fokus. Mindre som den är i Sverige idag, och mer lik den i Indien.

Vad kan du då som enskild individ göra nu, idag?

Grundorsaken till Ann-Louise problem är ej lösta. Hon behöver få en till livsnödvändig operation. Därför ropar hon nu på hjälp, och alla kan hjälpa!

Sätten att hjälpa på kan vara många:

- genom att sprida hennes blog (på Facebook till exempel);
- genom att kontakta lokala eller landstäckande medier;
- genom att ge ett finansiellt bidrag.

Mest av allt önskar Ann-Louise att kunna genomföra ytterligare en resa till Indien under 2014. Idag vore en sådan resa omöjlig på grund av hennes svåra finansiella situation. Min stora förhoppning vore att ett dokumentär-team ska nappa på idén att göra en film om hennes berättelse, för att på så sätt kunna sprida historien vidare till en bredare publik. Än är det inte för sent för att felbehandlade, negligerade eller besvikna på den svenska sjukvården, ska få sin röst hörd. Sverige behöver få upp ögonen inför dessa missförhållanden, och du kan hjälpa oss med det! Tillsammans är vi starka!

Text: Anna Böhlmark, skribent för 2000-talets Vetenskap:

<http://www.2000tv.se>

Läs hela berättelsen om Ann-Louise här:

http://www.2000tv.se/artiklar/2010/100601_berattelsen_om_ann_louise-anna_bohlmark.pdf

Besök Ann-Louise egen blog på:

<http://mylostyears.se>